

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין

ע"א.

עין משפט נר מצוה

בב א מיי"ד פ"ד מהל' ט"מ
הלכה ט סגמ עשין ע"ב
טו"ש"ע י"ד פ"י רמו סע"ק
טו:
בב ב מיי"ד פ"ז מהל'
ממרי' הלכה ב:
בב ג מיי"ד פ"ג מהל' זכיה
ומתנה הלכה יב סגמ
עשין פ"ב טו"ש"ע אה"ע
פ"י פה סע"ק י"א וטו"ש"ע
י"ד פ"י רכ"ב:
בב ד מיי"ד פ"ז מהל'
ממרי' הלכה י:
בב ה מיי"ד פ"ד מהל'
זכיה מהלכה א:
בב ו מיי"ד פ"ז מהל'
ממרי' הלכה י:
בב ז מיי"ד פ"ז מהלכה א:
בב ח מיי"ד פ"ז מהלכה א:

חייב משום ויין ושכר אל תשת וגו' ויקרא י. וזכנה עסקינן: **כי סוצא וזולל יורש**. זמר קרא קמח כתיב להכי אחייה להכל: **יורש**. סופו להיות עני ומבקש למודו ואינו מואל: **וקרעים תלביש נומה**. נומה שאדם מתגרה בה תלביש קרעים כלומר סוף כל זעל הנאות לנח לידי עניות: **נעשה לו קרעים**. משכה למודו ואינו מזכר אלל בסיווגין: **מתנני** משל אחרים ואלל זרשות אחרים. ואפילו לא חכלן זרשות זעלים זעמן וטעמא מפרש בגמרא: **גב' ואלל זרשות אחרים דללל זעית שלל יראהו אביו זככי האי גוונא ממשיך: עד שיקח זכר בזולל**. אכלל אס גנז זכר ויין זעמן לא: **מדמי סעודה המוכנת**. שהיו מעות מוכנים לקנות מהס סעודה לאזיו ולאמו דקיון דלכך זודמנו זשל אמו קרינן זכו דלאיהי נמי שיקח זשל מדרינא זעולה חייב זכוונותיה: **על מנח דאזיו לזעליך רשות זכין**. דאי לא אמר לה הכי זכה זכין זעל דלל עדיף ממזלחתה: **אי נימא חייבי כריתות**. שהיתה אמו על אביו זכרת כגון אחותו ללא זכ דקושין: **סוף סוף אביו ואמו נינהו**. דהא זכרל אלא כזכר אישות זאמו זאלל אביו: **זכרון לאביו ומראהו וקומה וטעמא מפרש לקמן: זקולנו**. חד קול משמע מדלל זכר זקולותינו או זקולינו זיו"ד: **ואפילו מזוזה אחת**. וכל זכן אחד מן החומשין או ספר מכל הניצאים שאזכרת הלס כזכיה זש ולא קרינא זיה את הלס שללה זשרפת: **לא תעשון זין לה' אלהיכם** זכר ואזכרת את שמש כתיב: **גריס זה שיעור נגעים ושמי גריסין על שמי אבנים דכתיב (ויקרא יד) וחללו את האבנים תרמי משמע וזכל אחת שיעור נגע: זקין זויס**. וזותן שמי אבנים יהיו זקין זוית אחד זכותל זה ואחד זכותל זה והנגע משוך זשתיין ארכו ז' גריסין ורזכו זגריס שיהא זכלל זכן זגריס על גריס: **מאי טעמא דר"א**. דזעי קרן זוית: **זסיב קיר**. ומרזיהן שפל מן הקיר (סס): **חורכסא סגיראה**. חורכה מזכר. (ס) מתרגמינן סגיראה שנותן משש זית המנוגע: **מזיינין אוסו**. שלל יאהילו עליו דלזן מנוגעת מטמא זחלה דמזוכע הוקש למתא אל לא תהי כמתא: **מתנני גידס**. ידו קטועה: **זננו זה**. משמע שרזיס אוסו: **חזשין**. אינן יודעין אס קבל זכריס אס לאו שאס אמר להס איני מקבל אינן שומעין לו וזע"פ שרזין שזין מקיים מלות מניה איננו שומע זקולנו כתיב ואיכא להפוכי זכותי ולמדרש זכשעת הקול קסמרי דלל שמע דהאי קרא ימירל הוא כוליה כדלמר זגמ"ש: **מזרין זו**. לאו משום התרלה גמורה כשאר עזירות שזין לוקין אלל זבתרלה דהא התרלת עדיס זעי ועוד זו ספק התרלה הוא אס עזר הוא אס לאו שלא מיד זכניהס הוא עובר אלל זכמר ולאחר זמן הוא עושה אלל מוכיזין אוסו דזעינן ויסקרו אוסוי שלל ירגיל זאס לא שמע מלקין אוסו זבי"ד ויליף לה' מויסקרו אוסו: **גב' שמעט מינה זענין קרא זכתיב** וסייעתא דשמואל זפ' נגמר הדין (לעיל מה'): כוליה

(א) זכרימות אימא לוקא,
(ב) גישין ע"י מיר דר"י
(ג) קדושין זכ: (א) לעיל ע'
(ד) וקדושין זכ: מיר
(ה) לעיל לא: וז"ל,
(ו) [תוספ' פ"ייז], (ז) לקמן
ק"י. ע"ש, (ח) [תוספתא
דנגעס פרק ו], (ט) לקמן
פז: נדה יט. נגעים פ"ב
מ"ג, (י) [תוספתא סס
ע"ש], (יא) [לעיל מהל'
ט] [טס], (יב) [טס],
(יג) [ספרי בעהלות י"ז י"ז],
(יד) [נמנברי י"א], (טו) [ע"ב],
(טז) [זכריס זכ], (יז) [ע"ב],
(יח) [ז"ל אלעזר], (יט) [ע"ב]
מוס' קדושין זכ: ד"ה ור'
אלעזר ור"ן,

תורה אור השלם

1. ואמר אל יקני עירי
בנגו זה סורר ומורה איננו
שומע בקולנו וזלל וטבא:
דברים כא כ
2. אל תהי בסבאי יין
בזללי בשך למו:
משלי זכ כג
3. כי טבא וזלל יקניש
וקרעים תלביש נומה:
משלי זכ כא
4. ואת כל שקלה ושרפת
אל תהי רחבה ושרפת
כאש את העיר ואת כל
שקלה בליל ליל אלהיך
והיתה תל עולם אל
תנה עוה: דברים יז יז
5. לא תעשון זין ליה'
אלהיכם: דברים יד יד
6. וראה את הנגע והנה
הנגע זקירת הבית
שקדורתי וירקרת או
אדמדות וזרזין שפל
מן הקיר: ויקרא יד לו
7. ותפשו בו אביו ואמו
והוציאו אתו אל אביו
עירו ואל שער מקומו:
דברים יט יט

גליון הש"ס

גב' בסאן כ"ה. ע"י ט"י
יומא סב ע"א ד"ה שני:
שם וישבתי על קברו. ע"י
ש"ע י"ד רס"י ססד:

הגהות הב"ח

(א) גב' ממלן כרי יהודה.
ז"כ משום דס"ל לזריזין
[להיות שום זקולן] אי"כ
זע"כ או שיש לו קול כתיב
ואש יט לו קול כתיב כתיב
זכר להיות אביו ואמו שום
וא"כ או הוא סריס או
אילנות הוא זקולן שפל
מן הסמיים אי"כ אי"א
להיות זן סורר ומורה:
(ב) רש"י ד"ה מוכנת
וכי מוזרע מורורת
מתרגמינן: (א) תוס' ד"ה
על מנת וכו' המוכנת
לאביו ולאמו או נמי:

ע"א מנת שאין אבועליך בו. סוגיא זו כרז ששת דפ"ק דקדושין (דף ג.ג.) דלמר לרזנן אהני ליה תנאים אכל ר' א' (אלעזר) זכירל ליה דאפילו כי האי גוונא זין קנין לעבד זלל רכו זאין קנין לאשה זלל זעלה ומי"מ ממתיזין לן תקשה דהוה ממי זדמי סעודה המוכנת (א) לאמו אי נמי זכי אלעזר הוה מוקי לה זשנתן לה זעלה דהא ר"א הוא דלמר זכוקת זכתיס (ז"ב דף ג.ג.) אחד זה אחד זה קתה ואין זעלל אוכל פייתו:

ברשות אחרים משל אחרים ואכל ברשות אביו אינו נעשה בן סורר ומורה עד שיגנוב משל אביו ויאכל ברשות אחרים רבי יוסי בר' יהודה אומר עד שיגנוב משל אביו ומשל אמו: **גב' ואלל זרשות אחרים דללל זעית שלל יראהו אביו זככי האי גוונא ממשיך: עד שיקח זכר בזולל**. אכלל אס גנז זכר ויין זעמן לא: **מדמי סעודה המוכנת**. שהיו מעות מוכנים לקנות מהס סעודה לאזיו ולאמו דקיון דלכך זודמנו זשל אמו קרינן זכו דלאיהי נמי שיקח זשל מדרינא זעולה חייב זכוונותיה: **על מנח דאזיו לזעליך רשות זכין**. דאי לא אמר לה הכי זכה זכין זעל דלל עדיף ממזלחתה: **אי נימא חייבי כריתות**. שהיתה אמו על אביו זכרת כגון אחותו ללא זכ דקושין: **סוף סוף אביו ואמו נינהו**. דהא זכרל אלא כזכר אישות זאמו זאלל אביו: **זכרון לאביו ומראהו וקומה וטעמא מפרש לקמן: זקולנו**. חד קול משמע מדלל זכר זקולותינו או זקולינו זיו"ד: **ואפילו מזוזה אחת**. וכל זכן אחד מן החומשין או ספר מכל הניצאים שאזכרת הלס כזכיה זש ולא קרינא זיה את הלס שללה זשרפת: **לא תעשון זין לה' אלהיכם** זכר ואזכרת את שמש כתיב: **גריס זה שיעור נגעים ושמי גריסין על שמי אבנים דכתיב (ויקרא יד) וחללו את האבנים תרמי משמע וזכל אחת שיעור נגע: זקין זויס**. וזותן שמי אבנים יהיו זקין זוית אחד זכותל זה ואחד זכותל זה והנגע משוך זשתיין ארכו ז' גריסין ורזכו זגריס שיהא זכלל זכן זגריס על גריס: **מאי טעמא דר"א**. דזעי קרן זוית: **זסיב קיר**. ומרזיהן שפל מן הקיר (סס): **חורכסא סגיראה**. חורכה מזכר. (ס) מתרגמינן סגיראה שנותן משש זית המנוגע: **מזיינין אוסו**. שלל יאהילו עליו דלזן מנוגעת מטמא זחלה דמזוכע הוקש למתא אל לא תהי כמתא: **מתנני גידס**. ידו קטועה: **זננו זה**. משמע שרזיס אוסו: **חזשין**. אינן יודעין אס קבל זכריס אס לאו שאס אמר להס איני מקבל אינן שומעין לו וזע"פ שרזין שזין מקיים מלות מניה איננו שומע זקולנו כתיב ואיכא להפוכי זכותי ולמדרש זכשעת הקול קסמרי דלל שמע דהאי קרא ימירל הוא כוליה כדלמר זגמ"ש: **מזרין זו**. לאו משום התרלה גמורה כשאר עזירות שזין לוקין אלל זבתרלה דהא התרלת עדיס זעי ועוד זו ספק התרלה הוא אס עזר הוא אס לאו שלא מיד זכניהס הוא עובר אלל זכמר ולאחר זמן הוא עושה אלל מוכיזין אוסו דזעינן ויסקרו אוסוי שלל ירגיל זאס לא שמע מלקין אוסו זבי"ד ויליף לה' מויסקרו אוסו: **גב' שמעט מינה זענין קרא זכתיב** וסייעתא דשמואל זפ' נגמר הדין (לעיל מה'): כוליה

מוסף רש"י

חייב. מלקות, כרי יהודה
מוקמינן לו זפרק אמרו לו
זכרימות (יג): דלמר המס
על שאר זשתיין זחיהיה
דלל זשם (זכרות סה).
לא תעשון זין לה'
אלהיכם. זדמי זאזכרת
את שמש זמקום הוה
וגו' זמקין ליה לא זעשון
קן לה' אלהיכם. זדמזוזה
הואלל זכתיב זכ אזכרת אי
לאשך זשתייה זשום קרא
דלא זעשון קן, זאין זעינן
שללה זכתיב. דהאי שלל
זשום הוה (לשון קרי).
זשתי גריסין. שיעור
הנגע זכריס על גריס,
וזכתיב זכ אבנים זשך זכין
הנגע. שיהא הנגע על שמי
אבנים. על כל אחד זאחד
שיעור נגע. זשתיי זחיהיה
ובקרן זוית. כגון מקלט
דמיית מורמת (לשון יז).
ארכו זכתיב
ורחבו זכתיב. שיהא זקול
הדומי גריס וכן זקול
לחזק (שם) זכשחור מוטל
ארכו על ז' זכתיב. זמלא
זכלל זכן גריס על גריס
זשיעור נגע. זשמי אבנים
זעינן. זכתיב זמלא את
האבנים (דף יט). זכתיב
קירות. והנה הנגע זקירות
זכתיב (לשון יז). היה
אחד מהם. אביו או אמו
של סורר ומורה (לעיל
מה'). ולא חרשין. זשתיין
שומעין זשמיית להס
זאין יודעין אס שעת
מוכנתס אס לאו (שם).
מתרין בו זכתיב שלשה
ומלקין אותו. מתרין בו
אביו זאמו זכתיב זדיינן
זכתיבן עדיס זכתיב
ומיעדין עליו זשכל זכתיב
זכר זשתיי חזי לוג זין
זכתיב. מלקין אותו.
זכתיב ויסקרו אותו זדייני
מלקין. חזר ומלקין גרין
זכתיב ושלשה. למתה
(לשון יז).

חייב. מלקות, כרי יהודה
מוקמינן לו זפרק אמרו לו
זכרימות (יג): דלמר המס
על שאר זשתיין זחיהיה
דלל זשם (זכרות סה).
לא תעשון זין לה'
אלהיכם. זדמי זאזכרת
את שמש זמקום הוה
וגו' זמקין ליה לא זעשון
קן לה' אלהיכם. זדמזוזה
הואלל זכתיב זכ אזכרת אי
לאשך זשתייה זשום קרא
דלא זעשון קן, זאין זעינן
שללה זכתיב. דהאי שלל
זשום הוה (לשון קרי).
זשתי גריסין. שיעור
הנגע זכריס על גריס,
וזכתיב זכ אבנים זשך זכין
הנגע. שיהא הנגע על שמי
אבנים. על כל אחד זאחד
שיעור נגע. זשתיי זחיהיה
ובקרן זוית. כגון מקלט
דמיית מורמת (לשון יז).
ארכו זכתיב
ורחבו זכתיב. שיהא זקול
הדומי גריס וכן זקול
לחזק (שם) זכשחור מוטל
ארכו על ז' זכתיב. זמלא
זכלל זכן גריס על גריס
זשיעור נגע. זשמי אבנים
זעינן. זכתיב זמלא את
האבנים (דף יט). זכתיב
קירות. והנה הנגע זקירות
זכתיב (לשון יז). היה
אחד מהם. אביו או אמו
של סורר ומורה (לעיל
מה'). ולא חרשין. זשתיין
שומעין זשמיית להס
זאין יודעין אס שעת
מוכנתס אס לאו (שם).
מתרין בו זכתיב שלשה
ומלקין אותו. מתרין בו
אביו זאמו זכתיב זדיינן
זכתיבן עדיס זכתיב
ומיעדין עליו זשכל זכתיב
זכר זשתיי חזי לוג זין
זכתיב. מלקין אותו.
זכתיב ויסקרו אותו זדייני
מלקין. חזר ומלקין גרין
זכתיב ושלשה. למתה
(לשון יז).